

JOYCE DEEKS BIBELNOTER - FILMONBREVET

436 Filemonbrevet 1-1:12

Den kærlighed og tro, som du har til Herren Jesus

Paulus takker Gud for Filemons kærlighed og tro på Herren Jesus, som viser sig i praksis over for de hellige. Han deler sin tro med andre, og Paulus beder om, at hans vidnesbyrd både i ord og i gerning må føre til, at han sammen med de andre erfarer endnu mere af rigdommen i Kristus. Paulus er selv blevet opmuntret over Filemons gerning. Denne indledning skal berede vejen for apostelens bøn på Onesimus' vegne. Han var løbet bort fra Filemon og risikerede derfor dødsstraf, hvis han blev fanget. I Rom har han mødt Guds kærlighed gennem den fængslede Paulus og er kommet til tro på Kristus. Er det vor kærlighed og tro til Jesus Kristus, der bestemmer, hvordan vi behandler andre? Vi skal hjælpe med til opbyggelsen af de hellige, og til at nå dem udenfor.

HUSKEVERS: Efeserbrevet 4:16.

437 Filemonbrevet 13-25

Tag imod ham, som var det mig selv

Paulus' bøn for Onesimus er udtrykt i uimodståelige vendinger. Han gør sig til et med den bortløbne slave, som han har vundet for Herren under sit fangenskab. Han elsker ham og ville gerne have beholdt ham hos sig, men han respekterer Filemons ret over ham og sender ham derfor tilbage med dette enestående brev. Hans forventning om Filemons velvilje mod Onesimus skjuler han dog ikke, og Filemon måtte have haft et hjerte af sten for at nægte at imødekomme apostelens ønske. Hvilken forbeder havde Onesimus ikke i Paulus! Minder det os ikke om vor meget større Forbeder, der gav sig selv for at vinde os adgang til Faderen?

HUSKEVERS: Hebræerbrevet 7:25